

Існують
нагайть,
Свого не
цурайть...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07308
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

КОМІСІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ СЕКРЕТАРІАТУ СНВУ ІНТЕРВЕНУВАЛА В ОН В СПРАВІ АРЕШТОВАНИХ ДІЯЧІВ В УКРАЇНІ

Нью Йорк (СКВУ — УПС). — Виконуючи постанову 5-ої Пленарної Сесії Секретаріату Комісії Прав Людини Секретаріату, яку очолює сен. П. Юзик, підготувала потрібну документацію в справі заарештованих українських діячів в Україні й передала її Комісії Прав Людини при ООН.

З цією метою делегація Комісії в складі: сенатор Павло Юзик, пастор Володимир Боровський, Йосип Лисогір та д-р Михайло Сосновський мала зустріч з головою Відділу Публічного зв'язку Комісії Прав Людини при ООН Дж. Н. Чеккетто. У понад односторонній розмові делегація з'ясувала проблему порушення прав людини в ССР та УССР, а також передала відповідні матеріали.

Меморандум Секретаріату СКВУ в справі арештованих українських діячів буде переданий всім членам Комісії Прав Людини при ООН, а

Президія НУН одобрила план організації праці і проголосила ударну збірку Національної Вкладки

Вінніпег (КУК). — Дня 21 січня ц. р. в приміщенні 24 членів відбуту в Вінніпегу перше після-конгресове пленарне засідання Президії КУК, до складу якої, за змінами статуту, входить 40 представників, репрезентуючи всі 33 складові організації КУК. Президенти о. д-р В. Кушнір, відкриваючи це перше засідання Президії КУК, підкреслив, що за станції три місяці праці Екзекутива відбула три засідання, а покликаний нею дві комісії мали разом 6 засідань, на яких оформлено резолюції 16-го Конгресу та, випрацювано план організації праці КУК.

В тому ж часі бюро Централі КУК перевело кореспонденцію з федеральним міністром М. Д. О'Коннелом та міністром Манітоби Л. Деларденом в справі державних субсидій на культурні проєкти українців Канади, у зв'язку з чим розіслав колектив Централі КУК до всіх складових організацій і Відділів.

У шкідливих справах підготовано до друку 10 лекцій другої частини навчання української мови зорово-слуховою метою, відбуту зустріч з міністром освіти Манітоби Е. Галушак, а голова КІУШІР о. Калініський взяв участь у зборах КВОР в Торонто.

Відчитано дописи, в яких КУК одержав від прем'єр-міністра П. Е. Трудо у відповідь на меморіал з 5-го жовтня 1971 в справі Валентина Мороза та інших справ, зв'язаних з відділеннями Ка-

Верховний Архієпископ Йосиф VII закликає засвідчувати ділами єдність Помісної УНЦеркви

Рим. — У "Вістях з Риму", що їх видає Українське Пресове Бюро, в ч. 3-4 за 25-го січня надруковано таке звернення їх редакції:

"Від Ви є оскропосвящених Владик Української Католицької Церкви, духовенства і громадсько-мирянського чинників з різних осередків наспіли на руки Блаженнішого Верховного Архієпископа Кир Йосифа VII повідомлення про підготовку відзначення його 80-річчя та особисті запрошення Ювілята на ці святкування.

"Українське Пресове Бюро в Римі уповноважене подати до публічного відома, що Іх Блаженство глибоко зворушений цими виявами уваги та пошани до нього, однак не уважає, що нинішні важкі умови для всієї на-

Кость Варварів нагороджений медалем і призначений на нове становище в Державному Департаменті

Асистент державного секретаря Джон Річардсон (зправа) вручає К. Варварову почесну нагороду — медаль і грамоту. Посередній — дружина, п-і Л. Варварів і дочка Ірина.

Вашингтон, (Д. К.). — Кость Варварів, що протягом останніх п'яти років завдував сектором соціальних наук у бюро для міжнародних питань науки і культури в Державному Департаменті, одержав високу почесну нагороду Державного Департаменту. Під час спеціальної церемонії з цієї нагоди, яка відбулася ще 9-го листопада, м. р., асистент державного секретаря Джон Річардсон вручив К. Варварову медаль Державного Департаменту разом з грамотою, в якій висловлюється його заслуги для досягнення окремих цілей закордонної політики ЗСА. В жовтні м. р. Кость Варварів був підвищений в ранзі і призначений на нове становище заступника директора для справ ЮНЕСКО в Бюро міжнародних організацій в Державному Департаменті ЗСА.

РАДА І КОМІСІЯ СНВУ ВІДБУЛИ НАРАДИ

Нью Йорк. — Як уже інформовано в попередньому виданні "Свободи", тут з кінематичного тижня, від п'ятниці 28 до неділі 30-го січня відбулася п'ята з черги пленарна сесія Секретаріату Світової Конференції Виховної Освітньої Виховної Рада та Ради і Комісії Суспільної Служби, Ветеранських Організацій, Жіночих Організацій, Культурних і мистецтв, Прав людини, Молоді, Преси та Інформації, Студентська, Дослідів положень українців у комуністичних країнах, Кооперативна, Свідчівнична та інші. Всі ці наради, як і пленарна сесія Секретаріату СКВУ, відбувалися в готелі Комодор, частинно в Українському Інституті Америки.

ПЛЕНУМ СКВОРАДИ

У членів Світової Координації Виховно-Освітньої

Мтр. Слава Стецько доповідала в Нью Йорку

Нью Йорк. — У виповненій слухачами великій залі УН-Дому при 2-й евно в неділю 30 січня відбулася одноденна доповідь члена ЦК АБН і редактора різномовних видань АБН мтр Слави Стецько на тему "Україна в світовому протирісському фронті". Доповідь спонзорували Організація Визвольного Фронту. Доповідниця змалювала картину зростання впливів ідей Антибільшовецького Більшовців Народів у світі, від часу створення АБН в Україні в роках другої світової війни і до наших днів. "Москва та ж сама, що й за Каліти", ствердила промовця, і тому завдання української національно-визвольної політики те ж саме: ліквідація імперії шляхом революції в ім'я створення національних держав. "Не існує світового комунізму, а існує Москва з її імперіалізмом і намаганням накинати світові її спосіб думання й життя, поширити впливи у світі, відкрито до Куби й до Чиле. Тому боротьба скеровується не проти мітичного "світового комунізму", а проти Москви, з якої йде допомога підвизним силам світу. "Не було б Москви, не було б і комуністичного Китаю", сказала доповідниця. Докладно спинилась п-і Слава Стецько на процесі перенесення ідей АБН у світі. Нині в обороні В. Мороза, В. Чорновола та ін. дескоровах

Посадник Нью Йорку Лінді запропонував капітальний бюджет в 1,8 білйона

Нью Йорк. — Посадник Нью Йорку Джон Лінді, озаймаючись із списком різнити проєкти, запропонував Міській Палаті Капітальною Комісією вчорго в тому списку не зміняти, запропонував на новий фінансовий рік капітальний бюджет для Нью Йорку у висоті 1,8 білйона доларів. Найвищі суми за тям простоті і найбільше уваги було б приділено справам освіти, транспорті і боротьбі проти зашкідження оточення. На них мав би витратити 71 цент з кожного долара. Дж. Лінді передав свій проєкт бюджету на розгляд Міської Ради, яка повинна його розглянути і затвердити до 15-го квітня. Новий бюджет призначений на один рік, починаючи з 1-го липня. Коли б такий план було затверджено, то в Нью Йорку відстануть більше допомогти малі розмірами школи, місто придбав за 21 мільйон доларів "Сані Стадіон" буде витрачено понад 5 мільйонів доларів на встановлення нової сигнальної поліційно-пожежної системи тощо. Найбільше грошей будуть видані на боротьбу проти зашкідження повітря, води і взагалі оточення в районі великого Нью Йорку — 29% з усієї суми, а найменше — на службовців міста, бо тільки 1%.

Український Католицький Екзархат у Бразилії піднесено до єпархії

Рим (Українське Пресове Бюро). — "Осерваторе Романо" з 24 грудня 1971 р. подало до відома, що екзархат для вірних українців, які проживають в Бразилії піднесено до гідності єпархії з титулом "Св. Івана Хрестителя Куритиби для Українців", і що вона стала суфраганною латинської митрополічної Церкви Куритиби. Новим Єпархом номіновано Прев. Йосифа Мартинія, дотепер Титулярного Єпископа Суацького і Апостольського Екзарха для вірних українців Бразилії. Коадютором з правом наслідства назначено отця Єфрема Василія Кривоного, дотепер протодиякона Чину Василіян в Бразилії.

Справа Беатифікаційного процесу сл. м. Митрополита Андрія

Рим (УПВ). У "Вістях з Риму" ч. 3-4 з 25 січня ц. р. надруковано таке повідомлення. — Подасмо до відома, що новим постулатом до беатифікації сл. м. Митрополита Андрія Шептицького назначено о. д-ра Степана Гарваня.

Всі смерті призначені на ту діль прісимо слати на таке ім'я й адресу: Card Joseph Slipy, Palazzina dell'Arciprete, 00120 — Vatican City, якщо зазначуючи, що пошертва призначена на видатки беатифікації.

Комуністичний Китай швидким темпом розбудовує свою атомову зброю

Гонг Конг. — Комуністичний Китай швидким темпом розгортає однакову свою т. зв. конвенціональну, як також ядрову зброю. Коли ще недавно китайські комуністи розпоряджали тільки нечисленними ракетами на 600 до 1.000 миль із поганами викидями на поверхні землі та з паливом, яке мо-

Українські студенти перервали сесію агенції Об'єднаних Націй

Нью Йорк (Ігор Дябога). — Однією з акцій, що їх запланувало Товариство Української Студентської Молоді (ТУСМ) на свою демонстрацію 28-го січня ц. р., було перервання сесії Об'єднаних Націй, щоб звернути увагу представників ООН на несправедливість арештів в Україні.

Сімнадцять студентів зібралися, щоб перервати засідання т. зв. Агенції Програми Розвитку. Це засідання було одиноким, на яке публіка мала доступ цього дня. Студенти увійшли на залю третьою групами, адаючи, що те знають один одного, і за мовлений час провідник тершої групи встав і сказав по-англійськи: "Пане президенту, ми, українські студенти, вимагаємо, щоб Об'єднані Нації дослідили арешти 19-ох українців в Україні". Після решта членів цієї групи встали і роздавали листочки про арешти в Україні від обличчя "Воля України" і "Воля українським інтелектуалам". З'явилася сторожа і усунула — звиваючи де-

УКРАЇНСЬКІ ПРЕСА І РАДІО КАНАДИ ВІДБУЛИ РАВТ, ВИБРАЛИ КРАЛЮ І КНЯЗІВЕН

КРАЛЯ І КНЯЗІВЕН УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ І РАДІО КАНАДИ

Торонто (В.Д.). — Равт Української Преси і Радіо Канади, що відбувся тут минулої суботи, 29-го січня в заліх Українського Народного Дому при вулиці Крісті та який включав вибір краля і двох князівен, належав до найбільших успішних і атракційних товариських імпрес. Від 800 приязних на равіт, переважно молоді, вищереь заповнили дві залі, а багатьом треба було відмовити вступ з уваги на брак місця. Між приязними були зі своїми дружинами посол Мелюк, міністер Гросман, численні представники та кож канадійської преси і радіо. Програму равту започаткував коротким словом його господар Василь Дідюк, передаючи даліше її ведення майстрові церемонії Богданові Сеніччиному. Очевидно, що найбільшою атракційною ратью був вибір корольки і двох князівен української преси і радіо в Канаді, за почесні яких змагаються 14 кандидаток різних газет і радіопротграм, між ними і кандидатка "Свободи", яку вважається однаково українською газетою Америки, як і Канади. Вибір краля і князівен переділю окремі жюри, в склад якого входять:

Ярця Бука, кандидатка "Свободи", короля

Наталія Яровенко, кандидатка радіопротграми "Прометей" — князівна

Оксана Пелек, кандидатка журналу "Юнак" — князівна

Улас Самчук, Слава Фроляк, Мирон Левницький, Валентина Родак та Ірина Макарик. На кралю була обрана кандидатка "Свободи" Ярця Бука, а на князівен кандидатка радіопротграми "Прометей" Наталія Яровенко і кандидатка пластового журналу "Юнак" Оксана Пелек. (Короткі дані про всіх кандидаток були надруковані в "Свободі" з 22-го січня ц. р.) Всі кандидатки одержали

Студенти-українці вимагали відповіді від Євтушенка, чому він мовчить про репресування дисидентів у ССР

Нью Йорк. — Під час виступу свєтського поета Віталія Євтушенка, який разом з кількома американськими поетами читав тут свої вірші у п'ятницю 28 січня на арені Фелт Форуму у Медисон Сквер Гарден, українські студенти з Нью Йорку роздавали слухачам при вході на арену друковані летючки Комітету для оборони свєтських політичних в'язнів із з'ясуванням, хто такий С. Євтушенко і що він писав колись і сьогодні. Закладаючи С. Євтушенкові гіпокрізію, особливо ж у його відношенні до нібито "негуманих" дій американців у В'єтнамі, в летючках був поставлений Євтушенкові ряд запитів у справі репресій свєтського режиму у відношенні до діячів культури в ССР. Автори летючки пригадали такі факти, як проведення масові арешти в ЧССР поновне засудження російського дисидента В. Букварського, останні арешти українських літературів і публіцистів в Касві й у Львові, помирания жидівської діяч-

ПЛАСТОВИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ

Канберра. — Крайова Пластова Старшина в Австралії призначила п. сен. М. Шевчика на керівника Пластового Музею-Архіву в Австралії. Для Музею він збирає такі матеріали, як відповідні видання, включно з пластовими од нодівками, зразки односторіт та відзнак, печатки, правильники, інструкції, поштівки, значки, пластові коверти, фотознімки, афіші тощо. Збирає також картини пластовів-мисців та сквітських експонати різних народів, про що інформувала, "Вільна Думка" з Сіднею в кінці мін. року.

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308... Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00.

Активна вільна громада

Перший місяць у цьому році минав під знаком подвійної активності української вільної громади у світі. Навіть Різдвяні свята не проходили тільки як дні відпочинку й молитви, бо колідники пропонували різні добрі цілі, які вимагають фондів. Почалося також планування діяльності різних наших центральних установ і організацій на весь обіжучий рік, з призначуванням їх загальних зборів і з'їздів далеко вперед.

Але найкращим доказом живучості й активності української громади у всьому вільному світі було стисліше й загальне обурення, що його викликали вістки про нову хвилю переслідувань українських інтелектуалів в Україні. Ці вістки наслідки саме під час підготовки до тридцятилітнього відзначування роковин святих актів 22-го січня 1918 і 1919 р.р. у Конгресі та в окремих громадах. Навіть автоматично до всіх тих численних концертів-академічних виключено протести проти тих актів насильства над українською культурою і кожним проявом туті за долею.

Під кінець минулого тижня знову відбулася у Нью-Йорку велика демонстрація в обідню перелідувачів в Україні. У тих самих днях відбулася П'ята Сесія Президії Секретаріату СКВУ і його чотирьох Комісій, остання сесія з центральною в Америці, перед переходом Президії до Європи.

Очевидно, було на тих нарадах, маніфестаціях і демонстраціях багато й дечого, що вимагало крапкого студіювання чи поліпшення. Але це не змінило основної суті: самого факту активності, доброї волі, живучості. Добре започаткувався рік і далі повинен таким бути.

Чому арешти?

Вільною українською спільнотою і культурними людьми світу потрясла вістка про арешти в Україні так само, як і недавно в Литві, а тепер у Югославії чи в самій Росії. Московсько-комуністичний режим заарештував 21 українських інтелектуалів у Києві, Львові та інших містах України, між ними повторю В. Чорновола, І. Дзюбу, І. Світличного та інших авторів, людей, які вже мають світове ім'я; їхні есеї і статті перекладено й видано за кордоном різними мовами, і їхні прізвища виринають на сторінках світової преси.

Москва знає, що кожний арешт викличе хвилю протестів, і не лише у вільних країнах Заходу, але й в самій Україні, в самому СРСР. І все таки вона вже не може задовольнитися «арештами без арештів», мовчазним засиланням інакомислячих людей до Мордовії; режим уже не може обмежуватися відсланням дисидентів у психіатричні «лікарні». З СРСР втекли вже кілька осіб на захоплених збройно літаках за кордон. У Москві вже стріляли під час парадів на автоколонні, в якій їхали члени ЦК КПСР. У Празі вилітали вже було заворушення на советському підвозному човні. Не тільки дочка Сталіна Світлана Алілуєва і не тільки місцеві Ашкеназі як науковець-нуклеарист проф. Доценко покинули СРСР — втекли і вітамінистичні навідь працівники розвідки КГБ-МВД. Імперський обрут затискається щораз міцніше, бо розколює з'являються вже не тільки у світовому комуністичному русі, а й в цілому таборі «країн соціалізму». У Югославію до точки кипіння дійшло напруження між паваніями сербами і повсюдовими хорватами; у Чехо-Словаччині знову почалися «ялтиські» протикомуністичні дієвості... І в Україні, наприклад, поетична молодь на Львівщині, як повідомляла «Літературна Україна» з 21-го січня, — не продукують творів ширшого громадського звучання», а це ж переважно комсомольська молодь, від якої партія сподівалася і вимагала агіток.

Найновіші арешти в Україні, Росії, Югославії, Чехо-Словаччині не свідчать про зростання імперської сили Москви, бо «хто піднімає меч, від меча й гине».

ПОХОВАЛИ КОРОЛЯ

Мюнхен. — Людність Данії — невеликої країни на півночі Європи — втратила свого короля — Фредерика IX, що помер у віці над 70 років. На похорони були визначні гості з жалоби з різних держав, також особи з королівськими титулами.

Західно Німеччину репрезентували президент Гайнеманн і міністер закордонних справ Шеель. Наслідницею на дансько-му троні стала дочка короля Фредерика. Це вперше в історії Данії «сіде на столі отець і дід своїх» (цитую Кітський літопис) особа жіночої статі. Проголошення про нову королеву подало відомо народові соціал-демократичний прем'єр уряду Г. С. Краг.

Ще перед першою світовою війною в Європі аж князи монархами: королями, імператорами, князями, абсолютними або конституційними володарями. Французька республіка, на чолі з виборним президентом, та Португалія (після 1911 року) була «червоною плямкою» на мапі «білої» монархічної Європи. З того часу сталося те, що у віршованій формі визначив Павло Тичина:

Падай, падай, упадай всі царі із трону

Романови в Росії, Габсбурги в Австрії, Гогенцоллерни та численні королі і князі Німеччини позбулися своєї влади. Однак, у великій частині європейських країн королі зосталися.

Це були ті держави, що мали конституцію: королі в цих країнах панували не керували. Владу в конституційній державі мають вільно вибраний парламент і уряд, визначений більшістю членів парламенту. Король чи королева, в конституційній державі — це символ незалежності нації, і монарх усе мусить перебувати в згоді з більшістю парламенту.

У Середніх Віках, до XV-XVI століть, в країнах Західної Європи й в Україні королі й князі не мали абсолютної, необмеженої влади. У нас князі радилися з членами своїх «дружин» і прислухалися до голосу народу, що збирався на вче і міг навіть скинути нещадного князя («узати пух») та вибрати іншого, справнішого.

Від XV-XVI століть у різних європейських країнах створюється постійне, оплачуване монархами військо, і вождяри, спіраються на вірне ім військо, створили в своїх державах режим абсолютизму. Тільки в Польщі та в Англії королі не мали в руках власного війська, бо про грошові справи рішав сойм (в Англії — парламент і представників шляхти та міщанства).

Еволюція Польщі до вільного, демократичного устрою перешкодила агресії царської Росії та Прусії в кінці XVIII віку. Натомість в Англії, безпечної від чужої сили на своєму острові, влада короля зосталася обмеженою рішенням виборного парламенту. Коли король хотів

ПІЯНИСТ АШКЕНАЗІ ПРО СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ

34-річний Владімір Ашкеназі відомий піяніст-віртуоз уже 8 років тому, на самому вершці своєї слави, покинув Советський Союз і не думав туди повертатися. Музика, його дружина і родинні життя — це весь його світ, що тісно й нерозривно пов'язані разом.

Приклад англійського устрою був «заразний» для інших народів Європи. Ідеологія демократії у Франції — Вольтер і Монтеск'є, що своїми політичними писаннями підготували ґрунт для Великої Французької Революції 1789 року, хвалячи політичну свободу тодішньої Англії. З різними перешкодами, змінами, революціями та реакціями демократичний устрій з виборним парламентом поширився на більшу частину країн Північної і Західної Європи.

Слід згадати, що демократичний лад з монархом на чолі пережив дві світові війни у тих країнах, де король шанував свободу громадян і права парламенту. У цих країнах (Швеція, Норвегія, Данія, Голландія, Англія, Люксембург, Бельгія) цієї диктатури (комуністичної або фашистської) не мали й не мають успіху. Король Данії Фредерік IX був зразком конституційним монархом, «королем — громадянином».

З нашої історії знаємо немало фактів, що свідчать про давню прихильність народу до свободи — «вольності». Архископ Чернігівський Лазар Баранович писав до царя Олексія про характер українського народу: «Род сицеа вже свобода хочет» (Цей народ хоче свободи). «Демократія там; де народ узраядася» — писав Самійло Величко на початку XVIII віку.

In Pacta et Constitutiones (Договори і Постанови) між вибраним у Вендерах гетьманом Пилипом Орликим та Військом Запорізьким в 1710 році нагадує, що в Україні не смів бути режиму на взірць московського за правилом: «с'є volo, сіє ібуе» (так хочу, так повеліваю).

Коли б італійський король поставився бч проти «входу на Рим» фашистів у 1922 році, то міг би врятувати демократичний лад у своїй країні з монархом на чолі. Але він піддав диктаторові Муссоліні, який довів Італію до руїни в другій світовій війні.

Між іншим, перемогою диктатур у різних країнах Європи перед другою світовою війною дуже гнілилися деякі українські політики. В своїх «Листах до братів-кляборів В. Липинського писав: «Зформувалася нашою організацією це в 1920 році класократична ідеологія ідеальності втє сьогоднішній Італії» (стор. 575). Але наприкінці свого життя В. Липинський змінив свій погляд і навернувся до демократичних ідей своєї молодості. Ідеї демократизму хотів Липинський прищепити спольщеній шляхті в Україні в своїй книжці «Sachta na Ukraїnie» (р. 1912).

Маю у себе числа львівської газети «Діло» (вересень 1920 р.) з статтями В. Липинського проти політики

ЩЕ ПРО У АРХИЄПІСКОПСЬКИЙ СИНОД І ДЕЯКІ НОВІ ПОДІЇ В РОЗВИТКУ УНЦЕРНВІ

З прикриттю стверджуємо факт, що в різдвяному Посланні нашій ієрархії сплановано борг не знаємо за яку ціну, тим деяким ієрархам, які й раніше користувалися такими ж аргументами, що мали мало спільного з піднесенням вартостями на ішлому місці Послання (братня любов, єдність, потреба дальшої єдиної праці для нашої Церкви).

Нові номінації з Ватикану. Викликає деяке незадоволення серед української католицької спільноти у світі дві нові номінації в нашій Церкві протягом не кількох місяців після Ватиканського Синоду. 24 грудня «Оссерваторе Романо» подало, що Апостольська Столиця (треба розуміти Конгрегація для Східних Церков) провела дві важливі номінації в рядах нашої ієрархії і одну структуральну зміну.

1. Дотеперішній ескаржат в Бразилії піднесено до гідності спискомата, а саме, утворивши українську католицьку спархію св. Івана Хрестителя в Куритібі і підіснивши ескаржа Кириоспа Мартирія до гідності правлячого єпископа. Одночасно іменовано йому до помічі з правом наслідства єп. Сфрема Кривога, ЧСВВ.

2. На особисте бажання вільно Кириоспа Бучка і обов'язків Апостольського Зантатора у Західній Європі, а на цей пост призначено дотеперішнього канцлера, о. пресвітера Д-р Мирослава Марусина. Остаршого ще не меновано спискомом, і він покинуватиме свої обов'язки поки що як священник.

Обидві структуральні та персональні зміни самі по собі йдуть по лінії розвитку і оздобування нашої Церкви в сучасних. Хворий Владімір Писюф потребував допомоги, а утворення спархії в Бразилії було також предметом обговорення у Синоду. Похилий вік Владіміра Івана вимагав заступства, а кандидатом був саме о. д-р М. Марусин.

Річ тільки в тому, що все це зроблено знов так, ніби не змінювалося нічого від квітня 1969 р. і що оголошення цих призначень стаються невдовзі по останньому Архископському Синоді. Чи не це тактика докормачами фактами заперечувати Ініод і його права? Мовляв, ні робіть собі, що хочете, але будемо продовжувати все... З усього, що відомо доккола цих номінацій, Ждїя Конгрегація не конультувалася з Верховним Архископом. Це — червоний прикрий досвід наших ієрархів і чинників Східної Конгрегації, які мають вою логіку діяння і, як виглядало, не готові йти на якісь згидення, що про них деякі з наших «помірованих» ієрархів кїд говорили, як тро альтернативу до «радіальної» тактики.

Нам прикро ствердити дано відмірний факт, що таку процедуру, тобто дальшого прямого адміністрування нашою Церквою Східною Конгрегацією підтримує Василіанський Чин. Щоб не бути голословним, подасмо внізятюк із довшого репортажу Альфреда Лябгарта у швайцарському тижневику «Ді Зельтсхе» (24 листопада 1971) про справи нашої Цер-

му старався зробити все, що тільки можливо, щоб улегшити становище нещасної жінки. Наказав сестри покласти П до сепаратного покою, давати їй сніжки, ліки та тільки слідувати, щоб у тому відіаю не допуститися чогось лихого. Надійка ніколи ніяких ліків не давала, і вони вилінули на неї так сильно, що білоданиа спала й пала. Коли прокидалася, сестри годували її, янов давали ліки. І так вона пролежала в лікарні кілька днів.

Щодня заводив лікар. Йому здавалося, що він уже десь бачив цю білву жінку, але не міг собі пригадати. Аж коли вона опам'яталася, прийшла до себе і дивлячись на сніжки, повні безмежного болу та одчаю, пізнала П. Стало йому аж моторошно. Та це ж та сама «Молоденька жінка того симпатичного вчителя з Вербиці, що недавно помер від запалу легень і залишив її з двома сиротами! А тепер знов таке страшне нещастя. Яка ж доля жорстока! Чи же не забогато на одну людину!? Як же вода з того вийде? Лікар старався бути особливо уважливим, ласкавим до неї. А вона дивилася на нього жахливим, порожнім поглядом і просила відвести її додому. Задаровочена, як в тумані, хитаючись, повернулася.

Чи це її дім, чи це пуста? Чи це її дім, чи могла? (Далі буде)

Ольга Приходько НАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(11)

— А де ж ваша дружина навчилася усе це так добре приготувати? — Певно у свої матері. Прошу пана не турбуватися, то все дуже смачне.

Комісія з урядовців радо вступила до затишної гліювини, всі були втямлені та нагуляли собі на свіжоку повітрі, незручно оживилися, а коли пустилися до їди, то так смакували, що Гуревич жалував, що Надійка не чує тих всіх похвал. Гості все питались дідича, де він дістав такого знаменитого кухаря. По такій гостині головний архітект був в чудовому настрою і управителі дідича вивговив у нього найвигідніші ціни на дерево.

Коли всі відїхали, дідич підкизував свому лїнчому, навіть обняв його і сказав, що він зумів відкупитися за таку послугу, що він взагалі ним дуже задоволений і дуже його цїнить, як мїлту, приємну уї товариську людину. Пізніше Надійка дістала розіпнїти бомб'єри і всілякі вишуканї солодощї від пана. Вона ніколи нічого подібного не бачила і дуже тим пишалася, але найкращою нагородою для неї було вдоволення свого любого чоловіка.

Гуревич також дістав щедрі грошові нагороду. Він принїс ті гроші дїчч, казав, що властиво вона їх заробила. Надійка це заперечила, але гроші взяла, щоб заховати, бо знала, що у чоловіка вони можуть скоро розлітїся, а таких великих грошей вони ще ніколи не мали.

Він просив її, щоб вона замовила собі парадну сукню, щоб одяглася як справжня панї, але Надійка гроші сховала на чорний день, не знаючи та не гадаючи, що той день не за горами.

Минав уже другий рік, як вони побралися. Боже! Як ті щасливі дні швидко летять! Прийшла знов зима. Гуревич узив мав більше вільного часу і взявся вичити Вітто. Ласаво, терпеливо цілі години присвячував цій заодсталій дитині. Хїба та дитина винна, що народилася передчасно і що очевидно її мозок залишився недорозвинїним? Тяжко йшла наука з Вітею, але якось по складах на кубиках навчився він ледве-ледве читати та трохи рахувати. Сподївалася згодом віддати його до підготовчої класї ремїсничої школи. Там головну увагу звертали на ремесло.

Зате Жєня мала розумну головку і з татком вчилася зліюбки. Особливо подобалась їй віршини і багато їх вона знала напам'ять. Татка вона дуже любила, може навіть більше, як рїчну маму, бо він так гарно і цікаво оповїдав, що слухала б його без кін'я, а також татко добрийшїм за маму, ніколи не карав, навіть коли вона сама знає, що завинила і заслугувала на кару, а він, навпаки, ще жалув її і потїшав, що така бїда з нею сталася, бо він напевно знає, що вона нависно ніколи не зробить шкоди.

Надїйка була повна тихого щастя — вона чекала знов на дїтятку, яке цим разом здавалося їй безмежно милим і бажаним.

Отже, в родинї панували такім блаженним мир і спокїй, що їх можна зрозумїти тільки тї, кому довелось того миру і щастя зазнати. ІV А ЛИХО НЕ СПИТЬ Знов прийшла весна. Весела, радісна, квітуча. Надійка шильно працювала в городі. Чоловік вчавив

до лісу. Селяни нарікали, що пропадають кури, певно купидя надїслася, от якби пан мисливий її забив. Мисливце в куніпо нарешті висліди і підстрелив. Гарна, пишная курниця, недаремо крала кури, десь вона має своїх маленьких.

Шував мисливець досить довго, поки знайшов ту нору, так добре була захована. Вибрав кунят і вони вже величелькї, жалували їх забивати, хотїв живими принести додому. Але вони дуже дерлися з мїшка, все хотїли втекти, — сказаво дїччана. Все такі принїс їх, дав до клїтки, аж дїччана трохи подрапанї йому руку. Зараз же руку вивїв і дезїнфікував, але вона болїла і дряпани не гоїлсь. Увечерї дістав гарячку. Знав, що з того може бути погата річ і негаїно поїхав у мїстечко до лікаря. Але не вертувсь. Знепокоєна Надїйка поїхала за ним. Був без пам'ятї. Сталоса зараження кровї, і за кілька днів нїтка цього квітучого життя уврвалася. Молода, прекрасна людина віддала Богу свою світлу душу.

Не можна того описати, ані ніхто не може збагнути, така безодня горя може охопити нещасну жінку, що так безмежно любить свого чоловіка і що чекав безбаром на мале дїтятко, коли так неждано-негадано здоровий, повний життя чоловік нагло відїде з цього світу.

Це така безодня одчаю, в яку людїни краще не заглядати. Людське серце, людське співчуття не в силі того збагнути.

Страшне часами бував життя. Надїйка, хоч сильною духа людина, була б того не знесла, якби не малюточко. І вона мусить залишитися жити задля нього. Якби він несамолюбив бїль та жалї не рвали її серце, мусить терїти, мусить вїдержати.

Звичайно лікар щось давав, щоб приглушити пам'ять і почуття, щоб приспати думку. Цей лікар мїстечкової лікарні знав добре Гуревича, приятелював з ним, отже й сам був глибоко зворушений цим трагічним випадком, а то-

ГАЛИНА ПУРБЕЛІК Бурштин, 1972

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тиждень від 18-го до 23-го травня 1970 року

(19)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА АНТОНА ДРАГАНА

(Продовження)

If utility is one of the principal aims of every serious reference book, then currency is a vital factor in achieving it. That is, an encyclopaedia can never afford to be anything less than "up to date." This becomes doubly true of a reference work in which one considerable area concerns the Ukrainian Soviet Socialist Republic where things change so swiftly. Moreover, here truth is constantly challenged by suppressed or doctored facts and information by misinformation. But the challenge of current knowledge about the Ukrainian Soviet Socialist Republic, such as recent nationalistic developments, to take only one example, must be promptly met with the same scholarly honesty and factual correctness as they have been in treatments of such material in the present volumes. In fulfilling this obligation to readers of maintaining a steady flow of current information of historical significance, perhaps one may be allowed to hope that the editor of Ukraine: A Concise Encyclopaedia has already planned the preparation of periodical supplements of such material for distribution to subscribers until such time as a new edition of the Encyclopaedia seems warranted.

Inspired by the magnificent contribution of the Encyclopaedia, I mentioned in my "Foreword" to the first volume the need to strengthen advanced education in Ukraine in our centers of Slavic study. In particular, I suggested that chairs of Ukrainian studies should be established, library resources built up, "and in the major disciplines in the field more textbooks and reference works, suitable to the special needs of English-speaking students, should be produced." The first and most essential reference work, Ukraine: A Concise Encyclopaedia, has now been provided. And some of the other desiderata I indicated have since been gloriously realized through what seems a miracle of collective human effort in planning and fund-raising by the Ukrainian communities of the United States and Canada, with organized students playing a prominent part. This is the establishment at Harvard University of a projected Center of Ukrainian Studies with eventually three chairs in history, language, and literature which will offer undergraduate and graduate courses leading to the A.M. and Ph.D. In addition, the Center will provide for a Ukrainian Research Institute; the publication of a Harvard Series of Ukrainian Studies; and an expansion of the University Library's holdings of Ukrainian books and serials, for which the voluminous bibliographical listings in the Encyclopaedia could serve as a valuable initial guide to essential acquisitions.

This comprehensive program is already well underway. Courses in Ukrainian literature are being offered by a distinguished visiting professor in the field, and in Ukrainian language and history by regular Harvard faculty members of these departments who are prepared to teach such disciplines. Study for advanced degrees in the three disciplines is under special committees of the departments involved. Further, a Summer Program in Ukrainian Studies is designed to provide opportunities for students of other colleges and universities to receive such instruction if it is not available to them in their own institutions. And a five-year publication plan has been adopted for the Harvard Series of Ukrainian Studies which will include: bibliographical works, textbooks, source studies, original monographs, and reprints and first editions of complete or selected classic works in Ukrainian humanities. In addition, a Selected Union Catalog of Ukrainian Subjects is in the process of consideration. Finally, a full-time expert to supervise the Ukrainian collection in the Widener Library is to be appointed. With such a carefully planned and vigorously supported over-all program, one can confidently assert that the preparation of a new generation of young students in the field has begun, and the hope is that they will eventually make their own scholarly contributions to the subject and by their teaching stimulate the growth of Ukrainian studies in other Slavic centers of learning in the midwest, the far west, and in Canada.

To mention, however briefly, in this "Foreword" so large a development of high promise as the Harvard Center of Ukrainian Studies is perhaps illuminating, for the project can hardly fail to be regarded as a logical continuation, on another level, of the educational zeal and momentum that went into the conception and achievement of Ukraine: A Concise Encyclopaedia. For both were animated by the same spiritual heritage among like-minded people — a loving memory of a distant motherland, forgotten and unforgettable. Only some such emotion could have kept alive the unswerving faith of members of the Shevchenko Society, the Ukrainian National Association, and their numerous co-workers as they struggled for years with a multitude of problems in organization, selection, scholarship, writing, proofreading, editing, and financing that are inevitably connected with the publishing of so huge an undertaking as the Encyclopaedia. Though aware that Ukraine is now controlled by a government of lies, they never lost the conviction that scholarship's primary justification is the indefatigable search for truth. And it is the search for truth about the past and present of their motherland to which they have dedicated these magnificent volumes of learning in the fervent hope that one day the truth will set free the Ukrainian nation and people.

Ernest J. Simmons

До цієї характеристика нашої Енциклопедії, що її подав проф. Сіммонс у передмові до її другого тому, не багато можна б додати в короткому звіті. Але вже сказане свідчить, що видання цієї книги УНСоюзу так само справді вже побудував хмарості Української Правди.

Буде тільки справедливо, як у цьому звіті, підсумуючи найбільше культурно-видавничі досягнення УНСоюзу, ми словом вдячності згадаємо тих, що до цього дня найбільше причинилися. Очевидно, що головна заслуга в цьому належить неперевершеному трудівникові на полі української науки, головному редакторові Енциклопедії проф. д-рові Володимирові Кубійовичеві та репрезентативним йому у цих справах Науковому Товариству ім. Шевченка, і добрий сотні науковців, які віддали для цієї книги

своє звання і свій труд, не очікуючи за це будь-якої винагороди. Таку ж головну заслугу у виданні англійської Енциклопедії має наш незбутий д-р Лука Мигула, бо це була його ініціатива, щоб цю книгу видати англійською мовою, а її поява була кішчевою мрією і цілью його життя. З волю Всевишнього, не судилось йому дожитись цієї хвилини. Труді, плани і мрії цих працьовитих нашої Енциклопедії, проф. д-ра Володимира Кубійовича і д-ра Луки Мигули, не були б мали практичного значення, якщо до цього з повним зрозумінням ваги справи не поставився б Головний Уряд УНСоюзу, зокрема його Головний Екзекутивний Комітет, насамперед з покітним головним президентом Дмитром Галичином на чолі, а опісля та зокрема з теперішнім нашим головним президентом Йосифом Лисогором у проводі. Без його відваги, наполегливості і рішучості та без його повного зрозуміння ваги справи, ця книга навряд чи була б коли побачила світло денне. До найбільш заслужених у підготові і появи цієї Енциклопедії належить проф. д-р Юрій Луцький, який вклав величезний труд не тільки в підготовку матеріалів до цієї книги, але й йому треба вдячуватися, що ця книга появилася у видавництві Університету в Торонті після того, як два десятки інших університетів відмовились від її публікації. На нашу тривку вдячність заслужив проф. д-р Юрій Шевельов, який, крім його власних праць в Енциклопедії, рішучо причинився до встановлення засід її англійською оформлення, як і піднесення її наукового рівня. Говорячи про англійське оформлення Енциклопедії, треба з окремою вдячністю згадати покітного д-ра Леоніда Соєницького та проф. д-ра Теодора В. Цюшору. Рішальну роль при редакційній підготові та взагалі завершенні другого тому Енциклопедії відіграв ред. Богдан Кравців.

Це тільки деякі з багатьох, що своїм знанням, своїм трудом та своїм зрозумінням і виробничим умовилив завершити це велике культурне діло. Проте, воно було б немислим без такої установи, як Український Народний Союз та десятки тисяч його членства, що своєю моральною і матеріальною підтримкою вможливають таку працю. Їм належить головна вдячність і найбільше признание.

Публікація другого тому Англійської Енциклопедії Українознавства є, проте, завершенням тільки одного важливого етапу, але не всього діла. На це натикає і проф. Сіммонс у своїй передмові і це мав на увазі Головний Уряд УНС, як на своїх минулорічних нарадах склав одностайно рекомендацію для цієї Конвенції відносно створення в рамках нашої установи автономного Інституту Англійської Енциклопедії Українознавства. На це є необхідна потреба і кончатність. Після загальної Енциклопедії, залишається ще видання газетової, привадиє б ще один том, присвячений виключно українській діаспорі, вже сьогодні існує потреба почати перерізу для другого видання першого тому, самозрозуміле є періодичне видання доповнень матеріалів у формі доповняючих річників. Це вже належить до світлої традиції УНСоюзу, що кожне довершене діло вважається рідкочасно початком нового, ще більшого. Сподіюся, що це інакше станеться зі завершенням Англійської Енциклопедії Українознавства.

КНИЖКОВИ ВІДАННЯ

Хоча у звітному часі головна наша увага була скерована на завершення видання Англійської Енциклопедії Українознавства, то не занедбали ми і наших власних книжкових видань. Крім щорічних календарів-альманахів, надруковано у нашому видавництві цілий ряд книжок, між ними такі, як д-ра Луки Лупева: "Іван Франко — борець за національну і соціальну справедливість", Володимира Кедровського: "Обрис митології", д-ра М. Данилюка: "Повстанський записник", Миколи Поводилка: "Смішні сльозинки", Лесі Лисак: "Терпи пахощі" та ін. Тільки з уваги на переважання нашої друкарні друком конвенційних матеріалів, не появилася перед цією конвенцією наша друга енциклопедія, справжня книга здоров'я нашого головного радного д-ра Михайла Данилюка: "На медичні теми — лікарський довідник". Величезну потребу цієї книжки доказує факт, що наша адміністрація одержала вже кругло тисячу замовлень на неї, ще заки вона появилася друком.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ, ДРУКАРНЯ

Люба Липичак

Анатоль Домарацький

Працю виконують люди, і все що згадано в цьому звіті, як і багато дечого, про що не згадано, могло статися тільки завдяки тому гуртові людей, які працюють у трьох головних відділах видавництва УНСоюзу: редакції, адміністрації і друкарні.

У майже незмінному складі працювала редакція, з тією тільки зміною, що три роки тому повернувся назад до праці в редакції ред. Леонід Полтава. Крім звітотвора, який почав свій "лікарський" 25-ий рік праці у "Свободі", з того 16-ий рік на пості відповідального редактора, до редакційного складу належать: ред. Вячеслав Давиденко (від 1953-го року), ред. Іван Кедрин Рудницький (від 1953-го року), ред. Богдан Кравців (від 1955-го року), д-р Лука Луція (від 1952-го року) та ред. Леонід Полтава (від 1967-го року). До редакційного складу належать, хоч й не zatrudнені в редакційних приміщеннях, ред. Іван Керницький-Ікер, візирець трудолюбивості і солідності — спортивний редактор і заступник головного редактора УНС Володимир Сохан, та чемпіон здоров'я членства УНСоюзу і Громади, неперевершений редактор "На медичні теми" д-р Михайло Данилюк, головний рад-

ний УНСоюзу. Крім цих членів редакції, "Свободі" має ще понад 40 постійних дописувачів, між ними найбільш кваліфікованих і найбільш відповідальних працівників пера, та майже пів тисячі привагдних дописувачів, до складу з усіх провінцій нашої громадськості. Не думаю, що існувала колинебудь українська газета, в Україні чи в діаспорі, в якій так широко і всебіжно було б заступлено українська думка і український погляд. Величезна більшість цих наших співробітників дають в "Свободі" свій вклад без будь-якої рекомпенсати, а тільки деякі з них дістають радше символічну, ніж належну їм винагороду. Всі вони тим більше заслуговують на нашу велику і тривалу вдячність.

Звітуючи коротко про редакцію, з жалем і смутком згадаю, що в звітному часі відійшов у вічність колишній співредактор "Свободи" та до кінця свого життя її постійний і прикладний співробітник, с.п. полковник Володимир Кедровський, пам'ять якого назавжди утривалена в "Свободі".

Адміністрація "Свободи", що полагодижу кожного дня справді тисячу і одну справ від обслуги телефонічної центральної почтаюча, а її книги доведені та прийняті вквіт і виплатах кітчаню, працювала і в звітному часі під проводом пані Люби Липичак та паням Квіткою Степюк, Дарією Семенен та Оленою Гентіш у складі: Книжковими виданнями та книгарию завідував дир. Петро Пестолук. Не думаю, що можна б виконати більше, солідніше і справніше, як ці працівники виконують.

Це саме відноситься і до нашої друкарні, включно з експедицією, які в звітному часі працювали під керівництвом Анатолія Домарацького. Все, що було надруковане в наших періодичних і книжкових виданнях, як і безліч всіляких друків, летючок, афішів і повідомлень, всі ці матеріали, що їх писали і приготували десятки і сотні рук, мусіли остаточно перейти через руки працівників нашої друкарні, більшість з яких своєю освітою і своїми кваліфікаціями могли б виконувати з не меншим успіхом багато інших праць, включно з редакційними.

Без цих кваліфікацій та без тієї прикладної співпраці всіх відділів видавництва УНСоюзу та, зокрема, без того великого зрозуміння, доброзичливості і опіки, що їх має видавництво в Головному Уряді УНС та Головному Екзекутивному Комітеті з гол. президентом Йосифом Лисогором на чолі, це видавництво ніколи не могло б і не потрапило б виконати навіть малю частини тієї праці, що її виконало у звітному часі.

НАШІ ПРОБЛЕМИ

Ця проблема ми маємо стільки, скільки є днів у році та скільки чисел наших періодичних і книжкових видань появляється. Але є деякі основні проблеми, розв'язка яких розв'язала б, чи бодай допомогла б розв'язати більшість інших.

За першу і основну сьогоднішню проблему у в-ві УНСоюзу вважаю необхідність доповнити і відмолодити редакційний склад новими кваліфікованими силами. В цій справі вже пороблено деякі конкретні заходи, зокрема із журналістичними студентами для вишколу нових редакторів. "Діцем до молоді" є також гаслом "Свободи".

Друга з головних проблем, також залежна від розв'язки першої, це необхідність збільшити об'єм газети. Розв'язка цих двох головних проблем не тільки відкрила б нові перспективи для в-ва УНСоюзу і самого Союзу, але й для всієї нашої громади, бо дала б їй в руки найбільш ефективний в наших обставинах засіб у змаганні до нашої ближчої і дальньої та остаточної мети.

Закінчення звіту ред. А. Драгана

В Українському Народному Союзі слово редактора "Свободи" було перше, бо воно цей Союз створило. І за це тому редакторів і основоположників Українського Народного Союзу, отцеві Григорієві Грушці, тепер здається нам так, що буде вродисто вікритий їй час цієї Конвенції.

Тепер, після 76 років, редактор "Свободи" хоч і не має права голосу на Конвенції, але зате має остільки слів до конвенційного звітотвора. То ж і дозволяє, що це останнє слово редактора в конвенційних звітах відноситься не тільки до культурно-видавничого відділу, але до всієї нашої установи.

Наш Союз великий кількістю своїх членів і своєю майном. Але він найбільший своєю ідейністю і своєю працею. Багато з нас, тут привично, знають іє особисті переживання, а інші з історії, порядком вартостей в житті. На наших очах росли і загинули світові імперії, ми бачили, як в рубині обертались величаві будівлі, як мільйони і більйони грошей не мали вартості того паперу, на якому вони були вибиті. Що більше, не тільки під час війни, але й скільки то разів в мирі і добробуті трапляються трагедії, які вказують і пригадують нам марноту марнот так званих конкретних вартостей, що для деяких не тільки людей, але й установ є цілю їхнього життя.

Ця я як ніяк не хочу і не думаю легковажити чи хочби поенушувати вартість нашого матеріального добробуту. Цілком навпаки, я бажав би ще тільки підкреслити його вартість, тільки не як ціль саму в собі, але як головний і необхідний засіб у змаганні до здійснення наших ідеалів, до нашого постійного духово-культурного розвитку і росту.

Сьогодні більше ніж будь-коли існує потреба, щоб собі це усвідомити і відповідно поступати. Погляньмо на наше оточення і на себе самих. Між брудними волокнами є діти мільйонерів, мабуть більшість між продавцями і живачами наркотиків та велику частину між проститутками становлять юнаки і юначки із заможних та середньо-заможних домів, діти професіоналів і навіть високих урядовців, як це було із сином губернатора. Не бракувало ані пишних домів, ані грошей, ані ліжосувих автомобілів, але вони тільки потверджують давню істину, що людина живе не тільки хлібом. Найбільше, чого їм потрібно і чого потрібно сьогоднішній молоді генерации, включно з нашою, це ясності і великої творчої ідеї. Власне цієї ідеї вони шукають, вони її прагнуть, вони готові за неї йти на барикади і вмирати, а не мавши її, чіпляються за будь-яку, часто хитро підставлену їм всілякими спекулянтами і падають їх жертвою.

За нарадами цієї нашої Конвенції уважно, спідують українці не тільки в Америці і Канаді, але й поза ними, як цілком певно очікуватимуть вісток про неї і наші брати на рідній землі. За цими нарадами слідкує й наша молоді і вона уважно розглядає наші рішення. Тут бо зібрана найповніша і найбільш кваліфікована репрезентація найбільшої української громади і організації. Він нас, від цієї Конвенції, дуже багато залежить. Якщо ця Конвенція, під перебігом та її рішенням, поцінється відповідно збалансувати наші ідеї та морально-духові і матеріальні вартості, якщо нам пощастить підкреслити їх порядком, ми виконаємо наше завдання і виправимо дії, що вбудуємо нову цеглину в ту прекрасну, величну будівлю, що її на ім'я Український Народний Союз. Завжди пам'ятаймо: що ми говоримо, що ми рішаємо і що ми робимо може бути останнім словом, рішенням і ділом нашого життя!

Після цього керуючий Конвенцією Павло Дорожиський проголосив 10-хвилинну перерву. О год. 11.30 перед полуднем відкрив дальші наради

Першун УНСоюзу, 240 Відділ в Клівленді відбув загальні збори

У неділю в Клівленді 9-го січня 1972 р. відбулися Річні Збори 240-го Відділу ім. Євгена Коновальця у Клівленді, який здобув перше місце в цій системі в ЗСА і Канаді щодо кількості нових членів, приданих у 1971 р. Зборами проводила президія в складі: д-р Максим Зайоний — голова, Василь Самокішия — заступник голови і магістер Орест Стецяк — секретар.

Михайло Кізічак

Звіти секретаря і скарбника були відчитані і роздані присутнім. Звіт секретаря Відділу Михайла Кізічака присутні довідалися, що в 1971 р. організовано до цього відділу 105 нових членів на загальну суму забезпечення 324,000 дол., в цьому 60 дорослих на суму 127,000 дол., 9 дітей на суму 17,000 дол., та 36 членів з акцидентними грамотами на суму 180,000 дол. Цей успіх треба зазначувати передусім секретареві цього Відділу, який сам організував 85 членів, осягнувши цим першеством Відділових організаторів за 1971 р. Протягом року Відділ зріс на 20 членів і на 31-го грудня мав 700 членів забезпечених на загальну суму 1,118,500 дол. Загальна сума забезпечення у Відділі за цей рік збільшилася на число 241,500 дол. До успіхів секретаря треба зачислити також і те, що лише 3 члени передчасно згинули: Іван Сліпеч, містечко Потребі — 50 дол., бідих дітей у Бразилії — 25 дол.

Управу Відділу перебрали члени передчасно згинули: голова — Іван Сліпеч, містечко Потребі — 50 дол., бідих дітей у Бразилії — 25 дол.

Звіт скарбника Володимира Якимика показав, що в році зібрано вкладок до УНС на суму 31,430.79 дол., з чого переслано до Головного Канцелярії 31,399.40 дол. Хворим уделено допомоги на суму 340 дол. Відділ видав на добровільні цілі 250 дол., а саме на: Фонд Українознавчого Центру при Гарварді — 175 дол., Церкву в Потребі — 50 дол., бідих дітей у Бразилії — 25 дол. Управу Відділу перебрали члени передчасно згинули: голова — Іван Сліпеч, містечко Потребі — 50 дол., бідих дітей у Бразилії — 25 дол. Секретар — Михайло Кізічак, скарбник — Володимир Якіма. Мужі довір'я: Василь Самокішия, мгр Степан Волянчик і Василь Сікора. Контрольна Комісія: мгр Орест Стецяк, мгр Василь Лішійський і д-р Максим Зайоний.

С. Р.

Україністика в Чиказькому університеті

Великі старання весті українську мову в Чиказькому університеті таки удались і перший курс української мови розпочато в осінній кварталі 1971-го р.

Прошло більше десяти років і багато зусиль українських студентів при цій університеті, щоб розпочати такий курс. На всі попередні домагаючі студентів відмови були: "української мови не потрібно" вже є скільки слов'янських мов даємо "російську". Тому, коли голова факультету славістики, д-р Едвард Стакєніч, звернувся до української громади минулого року з пропозицією, щоб вона фінансувала курс української мови, це була дійсно велика несподіванка. Але добувши своєї ідеї, лишайся тепер збірка грошей в сумі 3,000 дол. річно, протягом трьох років. Не побоюючись трудностей, Окружна Рада та Відділ Окружні Союзу України в Америці в Чикаго, взяли спонсорувати цей курс.

Не перший раз члени СУА взяли так активно працювати в освітній діяльності, але це вперше СУА взявся за освітню діяльність, щоб піднести українськомовні студії на університетський рівень. Члени СУА — цілком свідомі, що прийшов найвигідний час концентрувати всі зусилля на підготовку виховання нового покоління науковців, які могли б поставити науку про Україну на міжнародну арену. Як сказав влучно д-р О. Прицак, ніхто даром нам нічого не дасть. Нам немає чого сподіватися якогось чудя від стейтських чи федеральних установ. Ми власними силами мусимо здобувати фонди й призначати їх для тих справ, які є найважливіші для збереження українства.

6.400 ДОЛ. ПРИБУТКУ З БАЛЮ

Аделаїда, Австралія. — Відділ Спліки Української Молоді в Аделаїді влаштував суцільний бал з українською оркестрою і вибором королеви, якою стала юначка М. Клецько. Кандидатки на королеву збірли фонди на розбудову суцільної спортивної площі. Бал відбувся в Українському Народному Домі і дав прибуток 6.400 доларів, так, що Управа Осередку СУМ почала планувати будову власного Дому СУМ.

председник І. О. Флис. Він повідомив, що 47 делегатів оголосили намір брати участь в дискусії відносно звітів головних урядників і алевовав до делегатів, щоб в дискусії зберігати повагу, речевість і поміркованість. Він підняв, що коли б Президія Конвенції вважала якусь питання за невідповідне, не буде вимагати на нього ніякої відповіди. Після цього він передав провід Конвенції П. Дорожиському.

ВІД РЕДАКЦІЇ: З технічних причин на цьому хвилеві перерваємо друк Протоколу 27-ої Конвенції УНС. Він знову продовжуватиметься, починаючи з виданням "Свободи" з 8-го лютого ц. р.

ПЕРЕД СОЮЗОВИМИ ВЕЧЕРНИЦЯМИ В ДІТРОЙТІ

Оживлене зацікавлення серед громадянства, а в молоді зокрема, викликали „Союзові Вечерниці“, що відбуваються в Дітройті 5-го лютого п. р. у залі Українського Народного Дому при вул. Мартін, початок о год. 8-мій веч. Загалом відомо, що їх влаштуовують Окружний Комітет УНС, 81-ий Відділ США та Український Народний Дім.

Зацікавленню викликує вибір „Союзової Красуні“ чи пак Королеви Округи, що має відбутися на тих вечерницях. Вибрана „Союзова „Союзова Красуня“ (Королева Округи) матиме змогу взяти участь у контексті вибору „Міс Союзівка“, що відбувається в літньому сезоні на „Союзівці“. Подорож та побут на „Союзівці“ задалагодь узгіднені.

Не легке завдання до виконання матиме журі, щоб вибрати одну із золотених вродливих дівчат-кандидаток, бо кожна з них має всі дані бути вибраною. Справді, кожний учасник вечерниць зможе допомогти у виборі своїм голосом-балютом. Тим же вибір буде цікавим та може найбільш справедливим. Котра із них буде „Королевою Округи Дітройту“?

В. П.

ГАНЯ ШУПІЕР

народжена 1953-го р. Закінчила навчання в цілоденній парафіяльній школі Св. Івана Христителя та українськознавчу школу при кружку Рідної Школи в Дітройті. З відзначенням закінчила „Розарі гай-скул“, тепер є на першому році студій медичної технології на Веїн університеті. Від малих літ належить до СУМА, тепер є дружинником осередку „Київ“. Належить до Школи Національних Танків Івани Драгиди - Кульчицької. Побіч студій працює у торговельній фірмі, С членом 175-го Відділу УНСоюзу.

ЛІДА Е. ГЛАДИНІ

народжена 1952-го р. у Дітройті. Після закінчення цілоденної парафіяльної школи Св. Івана Христителя здобула середню освіту в „Розарі гай-скул“. Тепер є на другому році студій музикології та мовознавства в Окленд університеті. Навчання в українськомовній школі при кружку Рідної Школи завершила матуральним іспитом. Виконанні пластового юнацтва. Співає у студентському хорі та виступає в Ансамблі Словянських Танків, у згаданому університеті. У вільних хвилинок вишиває і малює. Член 292-го Відділу УНСоюзу.

АДРІЯНА МУШИНСЬКА

народжена 1952-го р. в Аргентині. Закінчила Українську Вищу Школу Неп. Зав. ПДМ у Дітройті, а також є абсолютвенткою Школи Українознавства при Рідній Школі. Зараз є студенткою 2-го року філологічних студій на Веїн університеті. Активна в Пласті. Належить до Станичної Старшини. Містоголовою Українського Студентського Клубу при Веїн університеті. Член управи Академічного Т-ва „Зарево“. Належить до драматичного гуртка при хорі „Трембіта“. Вивчає зацікавлення до української сучасної літератури, малювання та гри на фортепіані. Належить до 174-го Відділу УНСоюзу.

ІВАНКА М. ОГРИН

народжена 1952-го р. Закінчила з відзначенням спершу цілоденну парафіяльну, а відтак Українську Вищу Школу Неп. Зав. ПДМ в Дітройті. В цій же школі була вибрана „Княжною“. Також відзначена „Австєндінг Тінейджер оф Америка 1969-го“. Тепер є на 2-му році загальних студій на Веїн університеті. Належить до ТУСМ-у, Української Студентської Громади при Веїн університеті та Студентського Клубу. Належить до Капелі Бандуристок СУМА ім. П. Орлика та до Ансамблю Народних Танків Івани Драгиди-Кульчицької. Також до 146-го Відділу УНСоюзу.

ДІЯНА КОВАЛЬ

народжена 1952-го р. Українську Вищу Школу закінчила з кількарізовим відзначенням у 1970 р. Тепер студіює торговельну бухгалтерію в Мекомб Канті Кміюніті Коледжі. Після двох років студій планує продовжувати студії на Веїн університеті. Від малих літ належить до Пласту. Виступає в Ансамблі Українських Народних Танків Івани Драгиди-Кульчицької. У спортивному Т-ві „Черник“ здобула трофеї у відбиванні. Належить ще до: Хору Української Вищої Школи, Т-ва Майбутніх Учителів та до 94-го Відділу УНСоюзу.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА В ЧИКАГО

Однією з найбільших українознавчих шкіл поза межами України є Школа Українознавства Т-ва Українська Учительська Громада в Чикаго, Іл., якої опікуном є згадане товариство. Школа існує вже понад 20 років. В школі навчаються діти почавши від передшкільної, а закінчивши III-ім Вищим Курсом. В минулому навчальному році 710 дітей відвідувало школу, в тім хлопців 325, а дівчат 385, які були поділені на 24 Відділи. В школі працювало 26 сталих учителів, один директор, один скарбник і 5 учителів заступників, які заступали хворих чи часово перешкоджених учителів. Двоє учителів померло, а це: мгр Роман Сасвич і Ірина О. Дурбак. Відвідування школи учнями було добре, а в декотрих класах доходило до 100%. Пересічний рівень знання учнів був задовільний. Праця в школі відбувалася без перешкод. Школу відвідував інспектор Шкільної Ради, дир. Іван Білоус з Дітройту два рази. Школа приміщується в будинках парафіяльної школи св. о. Ніколая. Розміщення клас, які мали по два, а навіть по три Відділи було таке: в старому шкільному будинку приміщувалося II Відділ, в новому будинку приміщувався I Відділ, під катедрою 4 Відділи. Таке розміщення клас утруднювало працю учителям і директорів школи. Крім учителів в школі працювало 3 сторожів. Навчання відбувалося в суботи від години 9 ранці для клас, 7-01, 8, 9, 10 і 11, а для нижчих клас від години 9:45 хв. ранці. Навчання для всіх класів кінчалося о годині 2-гій по полудні. Зайняття в передшкільній поминалися о годині 10 ранці і тривали до години 1-шої по полудні. Дітей до школи привозили батьки з Чикаго і з дальших околиць, як: Милвокі, Гемонд Інд. Гері Інд. Джуласт, Глен Елін Полайна, Еддісон і з інших підміських околиць. Одні батьки привозили своїх дітей до іспиту до 8-мої класи з міста Луїсвил Стейт Кентакі, віддаленого від Чикаго 300 миль. Навчання спиралося на шкільних програмах Шкільної Ради УККА. Основним предметом навчання була українська мова, а далі релігія, історія України, географія України, українська культура і спів. При навчанні цих предметів учителі уживали різних метод навчання в залежності від предмету і віку дітей. Виконана праця велася на підставі шкільних програм в релігійно-моральному і національному дусі. В минулому навчальному році нашу школу відвідали такі гості: д-р Володимир Янів, ректор Українського Вільного Університету в Мюнхені, мгр Тарнавський з Центру Українознавчих Студій при Гарвардському Університеті, і представники Т-ва Української Студіюючої Молоді. На фонд „Діти Дітям“ зібрано в минулому році 1.200 дол. і вислано їх бідним дітям в Південній Америці і Європі.

Заходами школи відзначено роковини 1-го листопада 22-го січня і Тараса Шевченка, в яких виступали учні нижчих і вищих класів. В травні м. р. відбулася матура, письмова 8-го травня, а усна 21-22-23-го. До матури приступило 42 учнів, які здали матуру перед Іспитовою Комісією, в такому складі: інспектор Шкільної Ради, дир. Іван Білоус — президент, дир. школи Яків Берестянський — заступник президента, члени: мгр Євген Дачишин (релігія) мгр Микола Губчак (історія і географія) інж. Степан Голяш (історія і географія) проф. Никола Оришук (українська література) проф. Стефанія Чушакова (українська культура).

Матуру з визначним успіхом здали: Ярема Бойко, Христина Давилович, Олександр Кміцькевич, Христина Косарчик, Богдан Піанюк, Андрій Пришук, Орест Сайкевич, Оксана Павлівець і Дарія Панушкєвич. З дуже добрим успіхом здали: Марія Грицеляк, Юрій Мійз, Ярослав Давіник, Олександр Олексюк, Ірина Олійник, Марко Демус, Лев Сенечко.

З добрим успіхом здали: Наталка Бровар, Уляна Наваринська, Діана Прощик, Ромаз Ткачук, Леся Віла, Марія Бойчук, Олег Васничук, Сузанна Ковалишин, Роман Тарабань, Зенон Цибірський і Андрій Чурма. З достатнім успіхом здали: Зенон Бурштінський, Любомир Галамай, Марта Дурбак, Орест Ольховий, Олег Стефанюк, Іван Чичула, Зенон Шулик, Ольга Попович, Ірина Попович, Андрій Березецький, Ярослав Наняк і Катерина Яцишин. Двох студентів до матури не допущено.

Уроחים вручено дипломи 5-го червня м. р. в аудиторії школи св. о. Миколая з участю батьків та запрошених гостей на чолі з о. П. Леськовим. Вручення дипломів попередила програма у виконанні матуристів під проводом мгр-а Е. Дачишина і проф. Н. Оришчука. Програма розпочалася входом матуристів до залу з опікунами клас під звуки маршу супроводі пляно учнів школи п. Богдани Сенянік. На удекорованій сцені тризубом, прапорами українськими і американськими, портретами Лесі Українки і Василя Стефанюка, та написами „Борись і добувайся батьківщини“ і удержися землі, пусти її то пропади!“ вступили матуристи зі своєю програмою. На програму склалися: Слово-привіт дир. школи Я. Берестянського, співу у виконанні матуристів під проводом мгр-а Е. Дачишина, слово подяки від матуристів — Богдана Піанюка, прощальне слово від імені трьох Відділів 2 Вищого Курсу — Христина Федак, слово Марії Сендунь від імені минулолітніх матуристів, декларація — Оксана Павлівець, рецитация — Христина Давилович, заключне слово опікунів клас 3-А — мгр М. Губчак і 3-В інж Ст. Голяш, слово проф. М. Куропаса по-українськи і по-англійськи, слово заступника повітових шкіл суперінтендента проф. Леонарда Олбані, привіт від Шкільної Ради УККА п. Ю. Назаревича, слово проф. М. Семчишиня, керівника Українських Вищих Освітніх Курсів ім. Петра Могили в Чикаго, привіт від Українського Золотого Хреста, слово голови Батьківського Комітету Матуристів д-ра П. Грицеляка та вручення дипломів Шкільної Ради УККА директором школи і опікунами клас, заступником повітового суперінтендента шкіл.

На закінчення пані з Батьківського Комітету Матуристів частували солодким, чаєм і кавою.

Опісля відбулася забава з танцями.

Я. Берестянський

ПАМ'ЯТНИК СТУАРДЕСІ-УКРАЇНЦІ

Минулого року під час атетчі з політичних мотивів батька й сина з СССР на літаку до Туреччини, де вони й перебувають, стався прикрй випадок — від куль втікачів загинула стюардеса-українка Надія Курченко. Вона кинулася захищати від пострілів летунів, і тому сама загинула. В Сухумі тепер відкрили пам'ятник Надії Курченко, яка, сказано в „Комсомольській правді“ з 13 січня, „рятуючи життя членів екіпажу, загинула з рук бандитів“. Пам'ятник — це скульптурний портрет Надії Курченко в повний зріст, в уніформі стюардеси з советського літака.

ФІНАСОВА КРИЗА ОН

Генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм відбув у минулому понеділок 24 січня п. р. наради у Вашингтоні з президентом Ніксоном, державним секретарем Вільямом Роджерсом, Генрі Кіссінджером і іншими державними мужами. Вальдгайм, який формально склав куртуазну візиту Президентові, як господареві осідку централі Об'єднаних Націй, насправді вів ділові наради, особливо щодо жалюгідного стану фінансів цієї найвищої міжнародної організації.

Посвячення іконостасу в церкві Всіх Святих

Неділя 12-го грудня м. р. залишилась на довгий час у пам'яті вірних української православної церкви Всіх Святих у Нью Йорку. Бо в цей день відбулася перша Архирейська Служба Божа і посвячено новопоставлений іконостас.

Парафія Всіх Святих була заснована в 1959 р. частинною парафією церкви св. Володимирова з 14-ої вулиці, яка набула своє власне приміщення для Богослужб при 206 Сквід, II-та вулиці. Приміщення було відновлене, перебудоване і після довголітньої невпинної праці завершено поставленням іконостасу.

Архирейську Службу Богу відправив Пресвященніший Єпископ Андрей в сослужінню о. настоятеля протопрезвітера Івана Ткачука і митрата Петра Готровича. При вході до церкви привітали Владика голову церковної Управи М. Сосницький — хлібом і сіллю, голова Сестрицтва Пречистої Діви Марії Катерина Захарко — китицею квітів і о. настоятель з хрестом і словом. Благословляючи вірних, Владика ввійшов у храм Божий, а хор церковний, під диригентуру маестра Олексія Дідуха зустрів його могутнім співом.

Після Архирейського облачення, яким проводив іподіаконом інж. Юрій Базилевський, Владика Андрей підніс трьох вівтарних хлосців — Григорія Башанду, Писевича Урбана і Івана Собчака до стану іподіаконів.

Опісля відбулося посвячення іконостасу колінопіклонними молитвами і Архирейською Службою Божа. Після читання св. Євангелія проповідував по-англійськи о. Готрович, а при кінці Служби Божої Вл. Андрей по — українськи, на тему „Святкуймо день Господній“.

Перед цілуванням хреста Владика Андрей висловив подяку всім тим, хто спричинився до урочистостей дня і поставлення такого гарного іконостасу, а в першу чергу о. настоятеля, хористам, церковним урядовцям і всім, що жертвували на іконостас. Після цього святочно вручив посвідки новопоставленим іподіаконом і „Благословенні Грамоти“ голові церк. Управи М. Сосницькому, голові Ради Троєств і Лалчаків і голові Сестрицтва Катерини Захарко за їхню віддану працю.

Відспівано „Многоліття“ Євселенському Патріярху Атеагосрасові, Президентові Р. Ніксонові, Владіку Андрєві, духовенству і всім парафіянам та гостям присутнім на Службі Божій.

Святотичний обід приготувало Сестрицтво в церковній залі. Взало участь зверх 200 осіб. Після молитви і благословення трапези, голова церк. Управи М. Сосницький привітав Владика Андрея, духовенство, гостей і всіх учасників і попросив мгр-а Петра Григоровича на тостіаістра.

Мгр П. Григорович подякував за особливу честь, привітавши Владика Андрея, духовенство і всіх присутніх. У своєму слові підкреслює, що парафія Всіх Святих сьогодні великими зусиллями і жертвенністю сплатила не лише довгі за церкву, але поставила також чудовий іконостас, а що найголовніше парафія упорядкувала себе юрисдикційно. „Сьогодні“ — казав тостмайстер, „вперше завітав до нас Високосвященний Владика Андрей, який, згідно з постановою останніх Загальних Зборів нашої парафії

Новорічний вечір у Кентоні

У перший день 1972-го р. у 5-ій годині вечора, в парохійській залі УКЦ, св. Миколая, в Кентоні, О., заходом Союзу Українок Америки, відбулася спільна загально-громадська, новорічна вечора.

Уже перед п'ятою годиною наші союзники почали з'їздитися до залу та готуватися до святочного прийняття. Всі вони були зодяжені в довгі чорні спіднички та вишивані блузочки. Між ними була вже й народжена поза батьківською молоддю Церковна зала швидко стала заповнятися гостями наших союзників. Коли всі гості зайняли місця за дбайливо накритами столами, буша голова 87-го Відділу США (вона була й майстер церемонії) Віра Фінков'ят, офіційно відкрила новорічну гостину та попрохала параха, отця д-ра Володимира Пеллліха, провести молитву та благословити страви.

Отець провівши молитву з колядою побажав всім щасливого Нового Року, та прясмою забави. В. Фінков'ят минулого року відвідала Україну її золотуверку столицю Київ, княже місто Львів, і привезла звідтілї привіти від рідних, для рідні, для місцевого громадянства. Привітала також, нашу дорогу та поблагодійницю сестру, яка приїхала із України на відвідини до рідної сестри та її родини.

Вона теж склала привіти для місцевих організацій та для працівників цих організацій. Після цього голова 87-го Відділу США, Катерина Стасюк, передала це все англійською мовою для англомонових гостей.

Ольга Опришко відчитала реферат, з'ясувавши новорічні традиції українського народу по різних місцевостях широкій України. Присвячено вражало нас те, що наша молодь спільно сиділа за одним столом і розважалася. Не було між ними різниць, до яких молодечих організацій вони не належали б і чи їхні батьки приїхали зі Західних Земель України, чи зі Східних. На залі панувала дійсна соборність, до цього можна навізати слова авторки цього допису, де водно і висловив надію, що під його духовою опікою наша церква буде просперувати і для цього просив Архирейського благословення.

П. Марко сказав, що це вже 37-ий іконостас, який він поставив і мабує останній для своєї власної церкви Всіх Святих, бо не почувався на силах до дальшої праці. Він подякував маестрові Святославу Гордінському, що гарно намалював св. ікони, (який на жалюче міг взяти участі у посвяченні), п. Дудюки, що допомагає йому при будові іконостасу і своїй дружині за позолочення іконостасу.

Д-р Іван Новосівський зазначив, що він тут гість, новопоставленим іподіаконом і „Благословенні Грамоти“ голові церк. Управи М. Сосницькому, голові Ради Троєств і Лалчаків і голові Сестрицтва Катерини Захарко за їхню віддану працю.

Проф. П. Ковалів зупинився над історією і значенням іконостасу в Православній Церкві, а тому що наступного дня — св. ап. Андрея, — припадають іменни Владика, то привітав його з Ангелом Хоронітелем, а хор проспівав Владіку „Многоліття“, з цієї нагоди також Сестрицтво Преч. Діви Марії піднесло Владіку квіти і вишивану подушечку.

П. Дудюка підкреслює жертвенну працю піонерів церкви Всіх Святих, родина Стасюків, Макариків, Євшунів, Городєцьких та інших. Голова Троєств, п. І. Лапчак говорив по-англійськи і сказав, що людина, яка хоче себе „вивити“ мусть бути активною! і такою вважатися цілу церковну громаду Всіх Святих.

Під час бенкету була виграна, яка збагатила касу Сестрицтва. Також на іконостас вплинуло ще 350 дол. Цілий іконостас коштував 8,500.00 дол. і всю цю суму зібрано між парафіянами впродовж одного року. Мгр П. Григорович передав дальший провід голові церковної Управи, який подякував ще раз всім присутнім за участь в працю. Святочна трапеза закінчилася молитвою і благословенням Владика Андрея.

П. П. Завдяючи концертну частину „Ялинка“, новообраний голова Ньюйоркського Відділу УЛТІА д-р Маркія Мигоньчій згадав про культуру, виховну й добродійну діяльність Секції Дружин Лікарів, яка на протязі

Лікарська „Ялинка“

Десять з черги „Ялинка“, яку щорічно влаштує Секція Дружин Лікарів при Українському Лікарському Товаристві Північної Америки, Відділ Метрополіт Нью Йорк, відбулася дня 22-го січня 1972 р. в приміщеннях Українського Інституту Америки.

При вивоненій залі доволі голова Секції Олександра Терпельська привітала гостей радисім „Христос рождається“, представлюючи значення цієї імпрези для збереження традицій нашого народу (зокрема для молодого покоління), який у неволі окупанта не має змоги величати Свят Різдва Христового.

Програма почалась могутньою колядою „Вол прівітний“, яку відспівало 15 дівочих голосів під диригентурою і фортепіановим супроводом Олянін Осінчук. Виконавцями були: Ляля і Рома Грабарчук, Леся Гной, Марійка Кушнір, Ганя Мигоньчій, Ляля Оришкєвич, Кеєя і Марійка Рудєнські, Доя Сувшкі, Маруся Федорів, Руфа Чолган, Ганя, Прися і Сузанна Цєгельська. Цей дівочий хор виконав ще й інші колядки. Фортепіанове сольо „Патєтично сонату“ Бєтгоєна відіграла Рома Грабарчук, а сопрано, Ляріса Магун відспівала коляду і народну пісню. Тому, що цього дня припадала річниця незалежності й соборності Української Народної Рєспубліки присутні разом з хором відспівали український національний гимн.

Завдяючи концертну частину „Ялинка“, новообраний голова Ньюйоркського Відділу УЛТІА д-р Маркія Мигоньчій згадав про культуру, виховну й добродійну діяльність Секції Дружин Лікарів, яка на протязі

ПІЯНИСТ АШКЕНАЗІ ПРО СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

бритійського уряду. І це по-могло... У своєму інтерв'ю він твердить, що совєтському громадянину, який залишається закордоном, уже не вірять і підозрюють в анти-совєтських діях. «Вони» і йому не вірять, бо як людина на самому вершину музики слави може залишити свою країну? Хіба тому тільки щоб працювати проти совєтів? І наслідок цього в особі Ашкеназі відбулася ціла еволюція: з льоляного громадянина став він антикомуністом.

Владимір Ашкеназі висловлюється про СССР, як про країну брехні і гіпокрізії. Бо чому, коли хтось повертається з Америки до Совєтського Союзу, не може, щиро усміхнувшись, сказати: «Я провів там чудово час!» Ні, він може ще сказати в дуже витриманому тоні: «Там було... цікаво».

У Росії, каже Ашкеназі, лавує гострий антисемітизм. І тут, також прихована гіпокрізія, коли партія каже, що всі національності в СССР рівні, а жидів не приймають на високі військові пости, на дипломатичну службу, не дозволяють практикувати релігії, відкривати свої школи. Вершок зарозумілості й претензійності більшовиків — це їхнє твердження, що вони «збудували соціалізм», значить, що це неправда.

Світлана Алілусва у своїй книжці «Тільки один рік» пише про СССР: «Він вчиться брехати від дитинства»... І це правда. В СССР на все

кажуть уже від ранніх років дитини крізь пряму нитку людей: виконавців, членів партії. І доростають люди з промитими мозками, які уже й справді не знають, що правде, а що ні.

Совєтський уряд не рахується із своїми світоцями. Відомий членіст Ростропович заступився був за Солженіцина, і його дев'ять місяців не випускали поза залізну ланцю, а згодом випустили тільки тому, що Ростропович за свій концерт дїстає грошей в сумі 6 000 дол., з чого 10 різних видатках залишається 4 000 дол. Вїзачі на музику одержують 200 доларів, а решту забирає совєтська скарбниця. Це ж саме діється з Рїхтером та з українськими артистами.

На закінчення свого інтерв'ю Ашкеназі сказав: «Тут, на Заході, є ще такі наївні які вірять, що життя в Совєтському Союзі змінилося і покращало, що там тепер демократія. Усе це фальш і брехня. Вони назовні прикривають свою поведінку пропагандою в пресі і радіо, клітками, маскованою гуманістичністю. І в той самий час стаються на увесь світ ширити комунізм. Вони не хочуть бути вашими приятелями — вони за всяку ціну стараються перемогти, підкорити і здати останню крихітку свободного духа людини».

Владимір Ашкеназі і Торуш спалили мости на Схід, вибравши Ієляндію своєю батьківщиною.

ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ В НЬЮ ГЕРВЕН, КОННІ

Підписання прокламації на вшанування Дня Української Незалежності. Сидять зліва: о. Писиф Скулський, парох української католицької церкви в Нью Гейвені; Вартоломею Ф. Гаїда, посадики міста Нью Гейвену; і д-р Михайло Спигурович, голова Відділу УККА в Нью Гейвені. Стоять зліва: проф. Іван Телюк, заст. голови Відділу УККА в Нью Гейвені; Мирон Телюк, Оксана Мандич, Лєся Даніє, Люба Гіна, Лариса Сидівська, Дарка Постолига, Анна Бродич, м-р Олег Микетей, голова Товариського Суду Відділу УККА в Нью Гейвені, та сотник Іван Стратичук, касир і референт УНФонду.

Роновини 30-го червня 1941 року в Боффало, Н. Й.

Користаючи з гостинного побуту голови Проводу Організації Українських Націоналістів, та прем'єра тимчасового Державного Правління у 1941 р. у Львові Ярослава Стецька, на терені Боффало, — ОУВФ у Боффало торжественно відзначили з участю гостя, тридцяті роковини відновлення української державності 30-го червня 1941 р., у суботу 11-го грудня 1971 р. в українському домі «Дніпро».

Святкування розпочалося уже в п'ятницю 10-го грудня зложенням візит Ярослава Стецька в асисті д-ра Нестора Процика, д-ра Андрія Дякуна, Василя Шаравана, Богдана Мороза і Михайла Петришина в Ситі Гол: у заступника посадики Стеялей Маковського, в голови міської ради Честер Гурьського, та дошва візита у голови Повіту Ірі Джана Татуски. Усі вони виявили велике зацікавлення українською проблемою, а деякі з них навіть з нею дуже добре ознайомлені.

В суботу 11-го грудня перед полуднем відбулася в Статлер - Гілтон готелі пресова конференція з кореспондентами місцевої англомовної преси, радіо і телевізії, де згодом вся боффальська англомовна преса дуже позитивно з'ясувала українську проблему 30-го червня 1941 р., а телевізійна станція ч. 2 у вечірні години передала коротке інтерв'ю з головою АБН Ярославом Стецьком.

Увечері о год. 7-ій в українському домі «Дніпро» відбулася зустріч Ярослава Стецька з українським громадянством і прийняття, що його приготували п-і місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ під проводом Катерини Мороз. У цьому бенкеті взяло участь понад 200 учасників, в тому представники українських організацій та установ, які зайняли місця за президентським столом, а між ними й сестра Ярослава Стецька.

Програму вечора відкрив

ІНЖЕНЕР - КОЛЕКЦІОНЕР

Інженер - будівельник О. Тукалевський у Дніпродзержинському заповняє зібрані оригінальну колекцію — етикетки коробочок до сірників. Він збирає їх з усього світу, деякі надходять у формі коробочок, а деякі з закордону йому присилають у формі наліпок, обережно знятих з коробочок. Збирання таких «експонатів» у науці зветься філуменією, це «лаббі» інженера. Він зібрав їх уже понад 350 000 штук, розклав по альбомах, за країнами. Наліпки на сірниках по-своєму розповідають про кожну країну, її мову, особливості, зацікавлення, рекламу тощо. «Молодь України» з 19 січня подала, що в колекції «широко представлена Україна». Минулого року частину колекції інж. О. Тукалевського на тему «Спорт в СССР» показували в Сх. Німеччині на виставці.

ЗАКЛИК

Головна Управа і Головна Рада Асоціації Українців в Америці закликають своїх членів включитися в організовані установами протестаційні акції проти безборонним українським народом, а зокрема в акціях проти арештів і репресій московсько-більшевицьких сатрапів над українськими діячами культури носіями легальної боротьби за людські права в Україні. Незалежно від цього, закликаємо усе наше членство і Управу Відділів АУА, писати відповідні листи до своїх сенаторів і конгресменів з проханням, щоб вони своїми публічними заявами в Конгресі стали на захист переслідуваних українських патріотів, на яких іде нагір'я тиску за те, що вони борються за людські права леґальною боротьбою.

Д-р Роман Барановський, голова Голівної Ради Іллі, Дніпро Куяки, голова Головної Управи

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ «СЛОВО»

У суботу, 5-го лютого 1972 р. о 8-ій год. по пол. в залі УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ 2 Схід 78-та вул., Нью Йорк, Н. Й. — відбудеться —

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

гості з Бразилії, відомої поетеси **ВІРИ ВОВН**

У програмі: на тлі виставки оригінальних гравюр із циклу «Гербарій», поетеса прочитає нові свої поезії та переклади з німецької лірики. Гости ради.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Незабутнього і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ЗЯТЯ І ШВАґРА

бл. п. Проф. **ВОЛОДИМИРА ЦІСИКА** будуть відправлені

ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в СУБОТУ, 5-го ЛЮТОГО 1972 р. год. 9-та ранку в церкві СВ. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ;

в ПОНЕДІЛОК, 7-го ЛЮТОГО ц. р. год. 7-ма ранку в церкві СВ. МАРТИ в ОЗОН ПАРКУ;

у ВІВТОРОК, 8-го ЛЮТОГО ц. р. о 7-ій год. ранку в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА в СКРЕНТОНІ, Па.

ІВАННА — дружина МАРУСЯ і КВІТКА — дочка Д-р ВАСИЛЬ і СОФІЯ ЛЕВІ — тесті ВАСИЛЬ і ОКСАНА ЛЕВІ, мал. — шваґер

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА І БАТЬКА

бл. п. **ЗЕНОНА РУБЧАКА** буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Івана Хрестителя в НЬЮАРКУ, Н. Дж.

в середу, 9-го лютого 1972 року о год. 7:30 ранку

Родичу, Приятелю та Значущим просить про молитви за спокій Душі Покійного

в безсмертну болю — дружина ЛІЦА сестр ЮРКО

Оце ми ділямося жалюгідною вісткою з наших Рідних, Своїх, Приятелів і Знайомих, що ніччю 28 грудня 1971 року, на 82-му році життя заступив Вічний Спокій у м. Дрогобич, Львівської області, наша Найдорожча БАБУСЯ І МАМА

бл. п. **ГОНОРАТА ВИННИЦЬКА** учителька в с. Нагуєвичі і вдова по адвокату, д-рові Григорію Винницькому, в Устриках Долішніх.

ЗАУПОКИННЕ БОГОСЛУЖЕННЯ відбудеться в 40-ї день після її смерті в СУБОТУ, дни 5-го ЛЮТОГО 1972 року о год. 8:00 ранку в Українській Католицькій Церкві СВ. ПОСАФАТА у м. НАРМА, Огайо.

О. ЛЮНЬКА — вдова ЗЕНОН І ІРИНА ВИННИЦЬКА

Калілект. Огайо

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ ПЕРШОГО НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА

сл. п. **СІРОГО ЛЕВА - СЕВЕРИНА ЛЕВИЦЬКОГО** НА ВІЧНУ ВАТРУ

в ХРАМІ СВ. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ, в НЕДІЛЮ, 6-го ЛЮТОГО 1972 р. о год. 12-їй дня

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

До участі у цих відправах запрошуємо усе Вільношляхове Громадянство та всю Українську Молодь.

СТАНІЧНА ПЛАСТОВА СТАРШИНА НЬЮ ЙОРКУ ОСЕРЕДОК ПРАЦІ ЛЮДІ 1-їй КУР. УТІС ім. СТ. ТВОРИВСЬКОГО

Ділямося сумною вісткою із Родиною і Приятелями, що 8 січня 1972 р. відійшла від нас на Вічний Спокій, по довгий недугу, моя Найдорожча **ДРУЖИНА**

бл. п. **МАРІЯ ТРУФІН**

Залишила в глибокій смутку мужа Василя, дві замужні дочки: Софію Кошедаї і Ольгу Чудушник, 6 внуків і одного правнука, дві сестри в Бузку, пов. Золочів, Україна, а також дуже горем прибитий одного брата в Амстердамі Нью Йорк, ЗСА, Івана Настеріака і його дружину Настуню, для яких Покійна Марія була не лише матір'ю, коли прийшла із Німеччини.

Муж і родина щиро дякують Отцеві Ліпницькому за їх Богослужіння в часі недуги Покійної, також півні П смерті за відправки в похоронний заведений, в Церкві і на цвинтарі. Дякуємо Сестрицям Пресвятої Дни Марії за їх відвідування в часі її недуги, в часі її смерті за їх молитви і лікві квіт. Щиро дякуємо Членам 286 Відд. за гарний вінок квітів. Сердечна подяка Горозанському Клубові за вінок квітів, за влаштування трапези для Гостей і Родини. Щиро подяка Веім, що прийшли або прислали співчуття до Родини.

Нехай Господь Бог Всіх нагородить своїми ласками. **ВАСИЛЬ ТРУФІН**

Замість квітків на могилу

бл. п. **Евгені з Лісковацьких Юрків**

на добродійні цілі зложили:

на «ЦЕРКВУ в ПОТРЕБІ»

1. Анна і Петро Дармограй	\$10.00
2. Люба і Ярослав Дармограй	25.00
3. Дарія і Володимир Семеген	10.00
4. Стефанія Слюзар	10.00
5. Ірина і Омель Стешич	5.00
6. Ольга і Мирон Фецич	10.00
7. Дарія і Юрій Чижик	25.00
8. Перший Відділ УЗХ — Нью Йорк	15.00

на ПОЛІТВ'ЗІВНІ

1. Марія і Тарас Боке	\$20.00
2. Марія і Ігор Гурин	10.00
3. Віра Дорозюк	10.00
4. Раїса і Лев Куделя	25.00
5. Мері Мйрат	20.00
6. Віра і Ларсон Полічук	20.00
7. Павлина і Володимир Різіч	10.00
8. Михайлина і Осип Станіш	25.00
9. Стефанія і Михайло Халута	20.00
10. Перший Відділ УЗХ — Нью Йорк	15.00

на УВАН

1. Марія і Ігор Гурин	\$10.00
-----------------------	---------

Хай Господь вишгородить щедро всіх Шановних Жертводавців. **РОДИНА**

В пам'ять наших БАТЬКІВ

Евгені і Степана Юркових

складано

50.00 доларів на фонд «Церква в Потребі» і 50.00 доларів на фонд Політв'зівн.

ЛІДІЯ БЕЛЕНЦЮК з Родиною ЮРКО ЮРКІВ з Родиною

Замість квітків на могилу

бл. п. **АННИ ЄЗЕРСЬКОЇ**

Незабутньої Дорогої Товарищицею учительської праці в дівочій школі Р.Ш. ім. Б. Грінченка у Львові, складано 20.00 доларів на Українській Вільній Університет.

С. ВІНАРЄВА

На свіжу могилу Незабутнього Приятеля

о. **Ярослава Некиша**

замість квітків на «Першу в Потребі» зложили 20.00 доларів

Ю. і Н. КАМЕНЕЦЬКІ І Я. і А. ТЕРЛЕЦЬКІ

ПОДЯКА

Дорогі Делятинці, коліїні Парохіїни могого Незабутнього Стрипка, Покійного

о. **ЗАХАРІЯ ЗОЛОТОГО**

Ік рішок всі інші благородні Жертводавці, які замість квітків на могилу Покійного зложили свою жертву на «Церкву в Потребі», прийміть оцих пару моїх скромних снів, як знак правдивої і сердечної подяки.

Всім Вам наше щире «Спасибі!!!», а Господь нехай винагородить усім Вам щократі.

МАРІЯ ТРУХАН — браташка з мужем і дітьми

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність на 85-му році життя

бл. п. **ІЗІДОР ЛАВРИШКО**

иши Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО.

Не маючи змоги подякувати Вам особисто, почувавшись до обов'язку цією дорогою ескетом нашу найщирішу подяку Вам, які в так тяжкий для нас час, старались улегшити нам наше терпіння.

Дякуємо отцям мис. В. Федашеві і Р. Валецькому з Понкеру та о. Р. Бріді зі Статен Айланд за духовну опіку над Покійним під час його хвороби, та відправи Парастасів, похорону і Служб Божих.

Дякуємо д-рові В. Кіндалеві за лікарську опіку, Хороші Церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, та його директорові п-у Михайлові Добоневі, які не жалували труду і прибули до Понкеру, щоб віддати останню прислугу Покійному, шляхи ОЖ ОЧСУ в Понкері, за влаштування поминах, Сестрам Васильям Понкеру та Ньюарку за їх жертви на Служби Божі і молитви.

Майстерський Дружині Пань при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Панам Е. Куровицькому та М. Добоневі за їх теплі прощальні слова.

Зокрема дякуємо всім Жертводавцям на фонд «Церква в Потребі», Служби Божі і квіти. Всім нашим Дорогим Родині, Приятелям і Знайомих, які своєю участю на Парастасах, похороні і виставах співчуття старались нам облегшити наше терпіння.

Щиро подяка п. Ані Дучинській-Черко — власниці похоронного заведення, яка своєю щирістю і прийнятою допомогою нам дуже багато при влаштуванні похорону.

Ще раз наше щире Спасибі для всіх.

Хай Господь вишгородить Вас щирою.

КАРОЛІНА — дружина 3. ВУЦІЗЯК І М. МОРОЗ — дочки

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА

з ЧАГОДИ 50-РІЧЧЯ ЙОГО ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ

ПРОГРАМА:

Проф. **ВАСИЛЬ ЗАВІТНЕВИЧ** — Вступне слово про МУЗИЧНІ ТВОРИ МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА.

Соло виконують: **ГАННА ШЕРЕН, ОЛЕНА ЗАМ'ЯТА, ЛІНА ГАЛІОН, ЮРІЙ ФЕДОРОВ.**

КОНЦЕРТ з творів Миколи Леонтовича у виконанні **КАТЕДРАЛЬНОГО ХОРУ** катедри св. Володимира в Нью Йорку, під керівництвом проф. **В. ЗАВІТНЕВИЧА.**

Концерт відбудеться

В НЕДІЛЮ, 6-го лютого 1972 року

о 3-ій год. по пол., в залі будинку Академії 206 Вест 100 та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує Українське Громадянство численно відвідати

ПОСМЕРТНУ ВИСТАВКУ ОБРАЗІВ видатного мистця і мистецтвознавця **АНТОНА МАЛЮЦЬКОГО**

Виставка буде відкрита в неділю, 6-го лютого 1972 р. о год. 1-ій по пол. в Галерії Літературно-Мистецького Клубу при 149 2-га авеню, Нью Йорк і триватиме до 13-го лютого включно.

Виставку можна буде оглядати в п'ятницю, 5-8 веч., в суботу і неділю 1-8 веч.

Управа ОМУА

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ

П'ЯТНИЦЯ, 4-го ЛЮТОГО 1972 РОКУ год. 7:30 вечора

ІНЖ. БОГДАН ГЕРУЛЯК

матиме ДОПОВІДЬ про «СУЧАСНИЙ КИТАЙ»

Доповідь багато ілюстрована-проектирами.

УКРАЇНСЬКЕ ДОПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР 361-їй ВІДДІЛІ УНІОСОЗУ в НЬЮ ЙОРКУ

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ЗВИЧАЙНІ ВИБОРЧІ ЗБОРИ

— відбуються —

в суботу, 5-го лютого 1972 року о год. 6-їй веч. у власній домівці при 119 Авеню «А» в Нью Йорку

з таким порядком наради:

1. Відкриття зборів;
2. Вшанування пам'яті померлих Членів Т-ва;
3. Відчитання протоколу з попередніх виборчих зборів;
4. Вшанування членів Управи;
5. Звіт Контрольної Комісії;
6. Вибір Президії Виборчих Зборів та Вальотової Комісії;
7. Звіт уступаючої Управи;
8. Заміщення вступ довір'я уступаючій Управі;
9. Вибір нової Управи та її зарплатження;
10. Внесення та записки та закриття зборів.

ЗА УРЯД Т-ВА ДНІСТЕР: **В. НАРАГУРА**, секр. **П. КУЧМА**, прачк.

РАДА І КОМІСІЇ СКВУ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Проект яких був розглянутий... РАДА І КОМІСІЇ СКВУ... НАРАДИ КОМІСІЇ ДЛІЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ

Наради Комісії для справ культури відкриті і ними проводив проф. М. Степаненко, секретарював інж. Роман Кобрицький...

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

В рамках Пленуму СКВОР відбулася наукова конференція, яку за ініціативою Науково-Дослідної Комісії СКВОР владштувала Головна Цивільна Рада...

РАДА КОМБАТАНТІВ

Координаційна Рада українських комбатантських організацій обрала в ала під проводом її голови, д-ра В. Галана...

Північний В'єтнам виявив також подробиці тайних розмов з Кіссінджером

Париж. — Речник північно-в'єтнамської комуністичної делегації на Паризькій конференції про В'єтнам, Нгуєн Тан Ле, обговорював 31 січня ц.р. на пресовій конференції подробиці оприлюдненого в той сам день обширного комунікату своєї делегації...

Бритійські воїни вбили 13 цивільних осіб у Північній Ірландії

Белфаст. — У другому пілоці столиці Північної Ірландії Белфасті найбільшому місті в тій країні, Лондондеррі, прийшло в неділю 30 січня ц.р. до вулиць стрілянина, в якій загинуло 13 цивільних осіб і понад 20 було ранених.

Ірландська посолка вдарилася у парламент британського міністра

Лондон. — Одинока в британській палаті громад репрезентатки католицької меншини в Північній Ірландії з її протестантською більшістю, 24-річна Бернадет Девлін, кинулася в минулий понеділок 31 січня на британського міністра внутрішніх справ Реджиналда Мавдлінга...

Важливе повідомлення для старших осіб

Стейт Пенсильвенія призначив допомогу для старших віком осіб, які є власниками мешканцевих домів. Допомогу можуть одержати особи: 1. Подружжя, в яких одне чоловік або жінка закінчили 65 років життя...

В АМЕРИЦІ СЕКРЕТАР ОБОРОНИ МЕРВІН ЛЕРД ПОВІДОМІВ...

Що впродовж двох наступних місяців не буде покликувані молоді на військову службу, щонайменше до місяця квітня, а можливо й довше. Таким чином, яких 115 000 молодих людей, які мають малі льотерійні номери, не будуть покликані до армії. Найбільше це стосується юнаків, які народилися в 1951-му році.

ПОВІДОМЛЕННЯ

На надгробний хрест на могилі с.п. Василія Косаренка-Косаревича видатного публіциста і автора політичної праці п. з. „Московський Сфинкс“ склали далі жертви слідувачі громадяни і приятелі Покійного: По 10 дол. — Микола Степан, Михайло Мушинський; по 5 дол. — Роман Вільяньєв, Євген Грицай, К.Шоняк, Русич „Емалія“; Дрібними — 9 дол. Разом з попередніми зібрано досі 235 доларів.

КІНОІСТОРІЯ КИЄВА

На одній із київських кіностудій за сценарієм В. Некрасова здійснюють кінофільм про Київ. „Цей фільм не туристський, не рекламний і навіть не просто документальний у значному розумінні цього слова, а роздум про місто, що пройшло крізь жорстокі випробування і тепер врятує світові країни своєю молодістю, осягну прагнення покоління радянських людей“.

Проща MALE & FEMALE

POCKET MAKERS Experienced. Also fully experienced SEWING MACHINE OPERATORS on men's fine coats. Steady work. Good pay. Hilton Mfg. Co. 85 East Elizabeth Avenue Linden, New Jersey

Учіться англійського в Ньюйоркському Університеті

14-ти тиждень програма денних, вечірніх і суботніх класів про англійську торговельну кореспонденцію, граматику, читання, справляючі вимоги, й у мовній лабораторії.

Проща FEMALE

ПОТРІБНО 2 ЖІНКИ ДО ПАРКОВАННЯ ПАПЕРОВИХ ТОРГ. Навчимо. Телефонувати в Джерзі Ситі — (201) 433-1500

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 6-го ЛЮТОГО 1972 р. БІНГЕМТОН, Н. П. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 21 Вїдд. о год. 2-їй по пол. в Меморіальному Осередку у три церкви, св. Івана в Джонсон Сіті, Н. Н. — В. Галич, секр.

ЩЕ ПРО V АРХІЄПІСКОПСЬКИЙ СИНОД...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нагробній хрест на могилі с.п. Василія Косаренка-Косаревича видатного публіциста і автора політичної праці п. з. „Московський Сфинкс“ склали далі жертви слідувачі громадяни і приятелі Покійного: По 10 дол. — Микола Степан, Михайло Мушинський; по 5 дол. — Роман Вільяньєв, Євген Грицай, К.Шоняк, Русич „Емалія“; Дрібними — 9 дол. Разом з попередніми зібрано досі 235 доларів.

Український Народний Союз

— проголошує — ПРИДІЛ СТИПЕНДІЇ на академічний рік 1972-73

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісією УНСОЗу, до якої входять представники НТШ, УВАН, СУСТА та УНС, студентам визначених каледжів та університетів, які є членами УНСОЗу щонайменше два роки, на основі їх студійного досягнень (поступу в науці), потреби фінансової допомоги та активності в громадському та студентському житті.

В КНИГАРНІ СВОБОДА МОЖНА НАБУТИ:

- Ген. Олександр Удовиченко: 8-ти Залізна Дівиця, за редакцією ген. О. Вишнівського, тверда оправа \$7.00
Василь Волицький: А те, що минуло... — Настроста картини, спомини і новелі 2.50
Д-р Михайло Лозинський: Галичина в рр. 1918-1920. Тверда оправа 2.00
Іван Кедрич: Паралелі в історії України. Додатки-документи: Переяславський договір з р. 1654. Гадяцький трактат з р. 1658. Андруський договір з р. 1667 р. Тексти польських і російських. Грамота гетьмана П. Скоропадського про федерацію України з Росією. Договори з Денініним з р. 1918. Варшавський договір з р. 1920. Ризький договір з р. 1921. Резюме в англ. мові 3.00
Д-р К. Пашківський: Від держави до комунізму — 6.00
Д-р К. Пашківський: Від комунізму до державного Центру 3.95
Д-р К. Пашківський: Роки німецької окупації — 7.50
Микола Ковалевський: При джерелах боротьби — 6.80
Олександр Кузьма: Листопадний дні — 8.00
Роман Купчинський: Скоропадський 5.00
Володимир Галан: Батерія Смерті, тверда оправа м'яка оправа 7.00 5.00
Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми 15.00
Леся Лисак: Терміди пахоці, тверда оправа м'яка оправа 7.00 5.00
Орест Горюхінський: Ген. Турчин особистий приятель през. Лисковського 1.00
Dr. M. Stachur and J. Sztendera: Western Ukraine at the Turning Point of Europe's History, 1918-1923. Vol. 1, soft cover 4.50
Vol. 2, Soft cover 5.50
Hard cover 6.50
Hard cover 7.50
Належність (N.J. 5% Tax) за книжки слати до "СВОБОДА" 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ARKA Company DEPARTMENT STORE 45 E. 7th St. Tel. GR 8-3550 New York 10003

Різне Українське Видавництво Європа ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel.: 475-7430.

Різне Українська Католицька Парохія св. Архистропатита МИХАЙЛА в НЬЮЙОРСІ — пошукує ІСПИТОВАНОГО ДЯКА

Різне Українська Католицька Парохія св. Архистропатита МИХАЙЛА в НЬЮЙОРСІ — пошукує ІСПИТОВАНОГО ДЯКА

Різне Книжка В. ЧОРНОВОЛА THE CHORNOVOL PAPERS

Різне Книжка В. ЧОРНОВОЛА THE CHORNOVOL PAPERS

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Funeral Directors Theodore WOLINSON, Inc. 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕВНИК Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОХОЛЮЮЧ

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕВНИК Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОХОЛЮЮЧ

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуговує ЦИРА І ЦЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 6692. Тарзан переносить Чуло на безпечне місце